

Aruz Kalıplarında Hikmet Pırıltıları (10)

Şair Ali Özdoğan

GÖNÜL

Yine sevdâlı bakar çeşm-i siyahında gönül
Duramaz cezbededür âşk ile râhında gönül
Nicedir dur diyemem hikmeti vâhında gönül
Duramaz cezbededür âşk ile râhında gönül
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

GÖNÜL

Aşk deyú derde mi meftún müptelâ oldun gönül
Vuslatın içre cefâlar bin bela buldun gönül
Ah firaktır nice yıllar ağlatan mecnun gibi
Tarumarım demedin dâim sevip güldün gönül
Fâilâtün feilâtün Fâilâtün fâilün

HÂSİD

Allâme-i cihansın nâzirin yoktur
Elbette sana nîmet sen buyur hâsid
Ammâ bize uzak dur hinliğin çoktur
Hakk'tan yana emirdür def-i mefâsid
Mefûlü feilün mefûlü mefulün

VEFASIZ

Aşk öyle değil, sanma beden tende bulunsun
Kalbiyle seven varsa verir, rızk-ı Hüdâ'dır
Hiç bekleyemem zerresi yok sende bulunsun
Billahi vefasız şu gönülden de cüdâdır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

NE OLUR

Zanneylesem ne olur velev zanneylemesem
Bilmez mi kendi rezil edepsizdir nitekim
Değmez de tilki misal değişmez söylemesem
İnsan-ı bâd-ı hevâ mühendismiş ya hekim
Mefûlü müfteilün feûlün müfteilün

SEVDAZEDEYİM

Gör lâne i kalbim sana bir saklı limandır
Sevdâzedeyim rûha ilâç çeşm ü simandır
Dîl vaslını bekler ne zaman ah ne zamandır
Sevdâzedeyim rûha ilaç çeşm ü simandır
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SANAT

Cezbededir daima gâfile eyler inat
Zerre döner Şems döner aşka gelir kâinat
Sen ki uyanmaz mısın Hakk'a dayanmaz mısın
Kalbe bakar nur olur nefse görünmez sanat
Kalbe bakar nur olur nefse görünmez sanat
Müfteilün fâilün müfteilün fâilün

EY KAHHÂR Ü ZÜNTİKAM

Kudretinden suâl olmaz ey Kakhâr ü Züntikam
Kul katından çıkar bâzen zâtın ister intikam
Fâilâtün mefâîlün mefûlâtün fâilün

TUH...

0 çocuktur o bebek kan akar öbek öbek
Bre pür salya köpek yetişir ihânetin
Ne Araptır ne Frenk kelebek ne köstebek

0 bebek dur a köpek yetişir melânetin
Seni hâlâ savunan şu rezil gürûha tuh
Seni insan bilenin bedeninde rûha tuh
Feilâtün feilün feilün mefâilün

ZULM – U MEHCUR

Alem-i hayvanattır av olur kuzu koyun
Seyreleyen de hayvan çünkü bitmedi oyun
Yetmez mi zulm-u mehcür hayvanat kana doyun
İnsan yarattı mevlâ hıncırın kökü soyun
Mefûlü fâilâtün fâilâtü feilün

SESSİZ DÜNYÂ

Zâlîme karşı duruş zulme başkaldırıştır
Sakt-ı cenin duyamaz rûha bir haykırıştır
İnsan mısın işitsen bebekten yalvarıştır
Allah belanı versin o kabrin son varıştır
1. Beyit: Müfteilün feilün fâilâtün feülün
2. Beyit: Mefûlü fâilâtün mefâilün feülün

AHİRET

Hiç dünyayı var eden var etmez mi âhiri
Rûhundan bakar mısın gel gör sen de zâhiri
Mevsimler döner durur yazlar kışta hoş ümîd
Mektup misli her bahar Rabbin bin cevâhiri
Mefûlün mefâilün mefûlün mefâilün

SEN NESİN?

Dünyayı Cennet tanır Cennete yok der misin
Şeytan misal aldatır hem siyonist yer misin
Susmaz dilin âdetâ nefse gedâ er misin
Bak üç günün var uyan hayrı bozan şer misin
Müstefilün fâilün müfteilün fâilün

MÜBALAĞA

Yersiz mübâlağanla yerlere saklandı ay
Gâfil bırak makâmı içteki insanı say
Benlik tezâhürüyle hırsıza dönmüş yüzün
Hakk mülküdür elinde var mı gecen gündüzün
Mefûlü fâilâtü müfteilün fâilün

EDEBİYATÇILAR DİKKAT...

Hiç etmeden temâşa sanki boş gibi hayat
Üç gün süren makâmı kalb ü rûhuna dayat
Nefsin peşinde koş da etme hiç ebedi yâd
Ah bekleyen şu kabri doldurur edebiyat
Mefûlü fâilâtü fâilâtü feilün

AHDE VEFA

Kûy-i yar nerde sorarlar kûşe-i kalbimde de
Gel de gör göynümü dildar ahde vefâ kimde de
Anlamaz hâlimi ağyar aşkı nasîbimde de
Gel de gör göynümü dildar ahde vefâ kimde de
Failatün feilatun müfteilün fâilün

FİRAK ŞAŞKINLIĞI

Kûşe-i gam sanma cânâ lâne-i kalbimde aşkın
Sevdi gönül sevdi ammâ gör ki firakınla şaşkın
Sırrı nedir kimse bilmez sevgisi rûhunda taşkın
Sevdi gönül sevdi ammâ gör ki firakınla şaşkın
Müfteilün fâilâtün müfteilün fâilâtün

DÜŞTÜM

Hûn didelerim rûhumu derdnâk edecek bâre mi düştüm
Ben misl-i hezar sînemi çâk çâk edecek hâre mi düştüm
Gam çektirecek sonra ferahnak edecek yâre mi düştüm
Ben misl-i hezar sînemi çâk çâk edecek hâre mi düştüm
Fa'lün feilün/ müfteilâtün/feilâtün/feilâtün

AŞK-I FÂÎ

Ah hüsnüne bağlandı gönül ahde vefâ yok
Vallahi bu aşktan yana hiç meyl-i safâ yok
Kim derdi şu sevdâ ne yaman derd-ü cefâ yok
Vallahi bu aşktan yana hiç meyl-i safâ yok
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL

Heves-i vuslat-ı cânan ile şâd olsa gönül
Nefes-i aşk ü safâ alsa aman dolsa gönül
Şerâb-ı aşktan içüb ah sararıp solsa gönül
Nefes-i aşk ü safâ alsa aman dolsa gönül
Mefâîlün fâîlâtün feilâtün feilün

GÖNLÜM

Heves-i vuslat-ı cânan şifâyâb kılmasa da
Nefes-i aşktan devâlar safâlar bulmasa da
Ümîdi yâdet a gönlüm o ağyar olmasa da
Nefes-i aşktan devâlar safâlar bulmasa da
Ümîdi yâdet a gönlüm o ağyar olmasa da
Mefâîlün fâîlâtün mefâîlün feilün